

STRÖMBACKA STORIES

ATT LÄRA SIG ETT NYTT SPRÅK

BLI KÄND PÅ SOCIALA MEDIER

LIVET MED STAMNING

ATT DRA NÅGONSTANS SJÄLV

INFÖR ETT MARATON

ÅSSIT MAJ 2017
UTMANINGAR

LEDARE

Vi har vridit och vänt på innehållet, vad vill ni läsa om? Något. Vad vill vi ge er? Allt såklart. Det här numret är allt annat än svensk mellanmjölk med temat: utmaningar. Vi har mött människor med olika mål. Vissa drömmer om att skapa sig ett namn i media och andra att lära sig det svenska språket. Ta sig upp på hustak och överleva uppväxten eller skolgången. I detta nummer får du tips om förberedelser till ett maraton, anordna en studentbal och resa iväg helt själv. Allt detta toppat med nöjesläsning som Strömbacka Stories och den norska serien Skam.

Jag blir glad över alla som vill göra sina röster hörda och dela deras utmaningar. Vi behöver fler unga som höjer sina röster, särskilt eftersom vi är för underrepresenterade i dagens samhälle. De vuxna får inte tala åt oss. Jag hoppas att ni läsare också delar era en dag, för er skull. Kanske inte inför hela Strömbackaskolan, men för en bästa kompis eller tanten i kiosken. Saken är den att jag tror att det är när vi pratar om våra drömmar eller mål, de blir som verkligast. Eller då vi börjar att övervinna utmaningarna. Klara, färdiga, gå. Allt börjar här.

Agnes Hansius

INNEHÅLL

Sökandet efter Everest
Emma uppmanar till utmaningar
s. 04

ABBAout Friends
Gänget talar ut om musikalveckan
s. 06

Rooftopping
Kreivi som föll för höjderna
s. 09

Hört i Backas koridorer
Kan det vara dig vi hört?
s. 12

HBTQ Krönika
Vikten av att lära sig om HBTQ
s. 14

En vardagsutmaning
Pettersson berättar om hur det är att stamma
s. 18

Fannys resa
Funderar du på hur livet kan vara i bali, Fanny har svaren
s. 20

SKAM
Är serien fortfarande inne?
s. 22

Stockholm Marathon
Kajsa berättar om sin stora utmaning
s. 24

Mojtaba från Afghanistan
En flykting som berättar om sin resa till Sverige
s. 26

Bli kändis
Idol-Jesper vägleder oss
s. 28

Golden Globe
Inför årets bal
s. 30

REDAKTIONEN

Text & Foto
Ebba Vikström
Emma Fjällström
Fanny Lindström
Julia Ölund
Kajsa Persson
Kiran Smedkvist
Oskar Sundström
Sissela Höglund
Tyr Vingälv

Chefredaktör
Agnes Hansius

Art Directors
Agnes Johansson
Jonathan Eriksson

Layout
Elias Berglund Hansius
Emelie Tullnär
Pontus Stenberg

Att bestiga höga berg verkar så coolt. Att gå omkring med rejäla kängor, prata i walkie-talkies och sova i tält lockar inte alla men jag ser något rosaskimrande över alltihop. I mitt huvud märker jag inte alla som dör när de försöker ta sig till toppen och att de som överlever ofta lämnar kvar en tå eller ett finger ser jag inte heller. Istället ser jag ett galet äventyr som jag skulle minnas hela mitt liv. Nu har du antagligen listat ut att det inte är vilket berg som helst jag pratar om, utan bergens berg, topparnas topp och klättrarnas ultimata mål: Mount Everest.

Nu behöver ju inte alla ha lika galna mål som jag, och jag säger verkligen inte att du ska släppa allt du har för händerna och hitta första bästa resa till Himalaya. Dels för att det krävs år av träning inför bestiga Mount Everest, och dels för att det inte behöver vara just din dröm. Utmaningar i alla former är tillåtna. Din dröm kan varken vara för liten eller för stor. Gå på den där festen även om du inte känner någon. Köp tröjan fast den visar lite av din mage. Fråga din crush om hens snap. Sök in till den där utbild-

ningen även om du vet att det finns få platser och uttagningsproven verkar helt omöjliga.

Det jag vill komma fram till är att alla drömmar och utmaningar är olika och extremt individuella. Det jag ser som en utmaning kan du tycka är en barnlek, och dina drömmar kan vara motsatsen till mina, och det är okej. Man ska inte döma eller förlöjliga någon annans drömmar och mål, utan stötta och heja på. Ingen utmaning är för konstig eller hopplös. Om sakerna du ska göra inte gör dig nervös eller får dig att sprutsvettas, så har du inte satsat stort nog. Utmana dig själv och se hur du växer. Och om du inte når hela vägen lär du dig alltid något och kan hitta styrka till att pröva igen.

Hur klyschigt det än låter så lever du bara en gång, och du måste göra det bästa av din tid på jorden. Därför har du inte tid med att vänta på att uppfylla dina mål och ambitioner sen, varför inte göra dem nu? Gå ut och hitta ditt eget Mount Everest!

Emma Fjällström

VAD ÄR UTMANING FÖR DIG?

Alex Nyman, 18, TE2B

- Att ro hem betygen just nu, fyra kursprov på tre veckor är en utmaning.

Mohammed Yakobi, 16, IMAC3

- Språket är svårt för mig och när jag tränar karate så är det svårt att få ihop pengar till kläder och sådant.

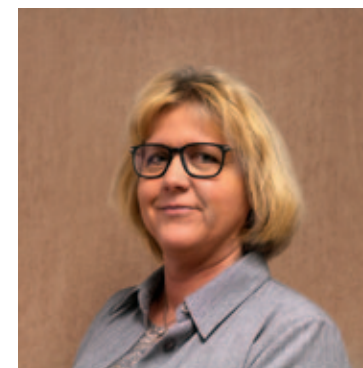
Angela Skogh, 18 år, ES2A

- Livet, helt seriöst. Livet är fullt med utmaningar till exempel vuxenlivet och ansvaret.

Evelina Lindgren, 17, ES2D

- Att göra något som inte ligger i ens säkerhet, att gå utanför sin säkerhets box och kanske åka på en resa själv.

Eva Lindbäck, Skolskötterska på Magne & Mjölner

- Just nu en fotokurs. Att man gör någonting som är svårt och man är rädd för men gör ändå. Till exempel åka slalom i den svarta pisten.

Emma Strandqvist, 17 år, SA2B

- Mycket grejer... Kanske det sociala. Allt med kommunikation och sociala situationer som att träffa nya människor.

Elin Lyckander som Phoebe Buffay och Hanna Lundholm som Rachel Green.

Text: Fanny Lindström & Agnes Johansson Foto: Tyr Vingålv & Kajsa Persson

ABBAOUT FRIENDS: EFTERSNACK

Strålkastare i ögonen, manus i huvudet och danssteg att memorera för kroppen. Vi har mött fyra av årets huvudroller för att snacka om hur veckan egentligen var.

Musik- och dansestet gav oss en rivande musikal inspirerad av TV-serien Friends med ABBA-låtar i mixen.

Showen var baserad på ett avsnitt där två karaktärer skulle gifta sig och allt som hände innan. Efter första riktiga uppspelningen inför hundratalas åskådare var alla på bra humör, spända inför de kom-

mande dagarna.

Vi har träffat Isak Lundgren, Mattias Nyman, från musikklassen ES1B och Elin Lyckander och Hanna Lundholm från ES3B. De spelade karaktärer ur Friends-gänget,

Hur går tankarna nu efter musikalerna?

- Det har varit jättekul, jag tror ingen kunde förutspå att musi-

kalen skulle bli så här bra när vi satt i höstas och skrev manus, berättar Elin Lyckander.

Var ni taggade inför föreställningarna?

- Jättetaggade, ännu mer när vi hade fått prova på en gång, då visste man vad man skulle göra bättre och hur publiken reagerade till olika saker.

- Det var väldigt hektiskt veckor innan premiären. Det var en gång i veckan, ibland två men i slutet var det nästan varje dag. De två sista dagarna repade vi hela dagen och man var helt slut när man kom hem.

Knappt en vecka i rampljuset sedan var allting över och dags att återvända till vanlig skola igen. En av fördelarna enligt skådisarna med att ha musikal var just pausen från skolan.

Nu när showen är över, hur känns det?

- Det känns lite tomt och tråkigt eftersom vi höll på med musikalen så pass länge och var tvunga att lämna den bakom oss.

Isak och Mattias enas om att

det roligaste med musikalen var att stå på scen tillsam-

So no one told you life was gonna be this way...

mans med deras musikalgång. Alla fick en helt annan sammanhållning i estethuset. Elin och Hanna, sista årseleverna, instämmer.

- Det var roligt att komma alla som medverkade i musikalen så mycket närmare, säger Elin Lyckander.

Allt var däremot inte en dans

på rosor, här kommer vi tillbaka till de hektiska repetitionerna.

Något som varit mindre roligt?

- Långa repetitioner har ibland varit jobbiga men det bra vägde upp mot det dåliga.

Vad saknar ni mest?

- Gemenskapen mellan alla medverkande. Även att stå på scen och uppträda, det var verkligen något speciellt.

- Det här är en erfarenhet och ett minne jag kommer bära med resten av livet, avslutar Hanna Lundholm.

Vi tackar Å Strömbackas vägnar för en trevlig musikal och önskar musikalens alla stjärnor lycka till i andra projekt!

Isak Lundgren som Ross Geller och Mattias Nyman som Joey Tribbiani.

Musikalen ägde rum i Christinasalen den fjärde, femte och sjätte april.

KREIVIS ÄVENTYR

Det har varit stor uppmärksamhet kring Sebastian Kreivi som lämnade allt för skyskrapor och nära döden-upplevelser i början av året. Till Åssit delar han med sig av sina äventyr.

Det vi ser i filmer är en del av Kreivis vardag.

Svindlande höjder är ingen match för Kreivi.

@kkreivi

sebastian
kreivi

Sebastian är en 18-åring från Piteå som länge haft intresset rooftopping. Inspirationskällorna kommer mestadels från internetvideos med James Kingston, Vitaly Raskalov och Vadim Makhorov. Sedan var det Kreivis

tur att få adrenalinnet att pumpa.

Små byggnader

- Eftersom vi inte har så speciellt höga och intressanta byggnader i Piteå började jag med att klättra uppför ett par Tv-master. Efter det tog jag med mig en kompis och klättra några av Piteås lyftkranar och ännu fler Tv-master (samt några tråkiga byggnader). Det blev så kallt ute att vi inte kunde fortsätta, men jag var beroende, ville ha mer, större och högre. Inte långt därefter bokade jag flyg till Dubai.

Suget av att smyga sig förbi vakter för att ta sig upp på höga skyskrapor växte vidare. Detta ledde till att han flög till Bangkok. När vi pratade med Kreivi bodde han i en hyrd lägenhet med två tjejer i Hongkong. Detta var en spontanresa, säger Sebastian. När han reser åker han själv och menar att han alltid träffar nytt folk som delar samma intresse som honom.

Det Sebastian sysslar med gör han för

nöjes skull. Han förklarar att det är en känsla av frihet att dingla med benen över kanten av skyskrapan. De flesta skulle nog få svindel av dessa höjder men för honom tar det cirka fem minuter innan han vänjer sig.

Spänningen

Rooftopping är olagligt. Han tar sig upp i byggnaderna genom hiss och trappor utan tillstånd. Ibland behö-

Det var som att vara med i en film

ver han även ta risker genom att klättra, hoppa eller balansera. En gång använde de en drönare på en byggarbetsplats för att se vart arbetarna var.

- Det var som att vara med i en film, säger Kreivi. Han har aldrig blivit arresterad av polisen, dock har vakterna tagit honom. Det värsta som då hänt honom är att vakter har raderat bilderna på kameran och att han blivit bannlyst från byggnaden.

Hittills har han blivit portad från sju byggnader i Hongkong och två stycken i Dubai.

- En dag hade jag och en kille från Hongkong bestämt oss för att ta oss upp i en kontorsbyggnad. Killen från Hongkong berättade att det fanns laserstrålar vid det sista trappsteget, alltså röda sensorer fast osynliga. Han sa: "om vi springer tillräckligt fort kommer larmet inte gå igång". Vi provade men alarmet gick på direkt. Det fanns ganska många ställen på taket där vi kunde gömma oss. Där låg vi gömda i kanske 30 minuter för att det skulle lugna ner sig. Efter det tog vi våra bilder och på vägen ner gick larmet igång igen så vi sprang fort som fan därifrån. Vi åkte aldrig fast, det var nice!

Sebastian Kreivi och Åssit uppmanar ingen att börja göra det han gör, det är olagligt och livsfarligt. Men ni kan följa Sebastians äventyr genom att prenumerera på hans Youtubekanal där han publicerar vloggar.

Följ honom även på Instagram för bilder på vyer de flesta inte får uppleva.

Text: Jonathan Eriksson
Foto: Privat

STRÖMBACKA STORIES

"Du måste lyssna när jag är smart för det händer inte ofta!"
"JAG TAR MED MIG EN METALLSÅG!"
"Jag får lågt blodtryck av att du är så jobbig..."

"Hur kan man döda någon med en slickepott?"
"Även innan vi kände varandra trodde jag på dig"

"La jag just ägg!?"

"DET ÄR NU VI
GÅR IN I VÄGGEN!"

Om du går omkring i Strömbackaskolans korridorer kan du höra många konstiga saker som är helt normala i dess konversation, men utan sammanhang kan låta väldigt märkliga. Vissa av dessa saker har skrikits, andra har stillsamt frågats från en elev till en annan.

Dessa är ett urval av roliga saker som vi råkat höra under 2016 och 2017. Vi hoppas få lägga till fler egendomliga saker på denna lista under det kommande året.

Kanske är det din röst vi hör nästa gång?

"HAR INTE NORRMÄN
DÖRRAR!?"

"Danska Jesus måste vara rätt skön"
"Hörde jag någon skrika Helen?"

"Du kan inte fangirla över ett Snapchat-filter!"
"Det låter som om någon dör! Jag tror att någon gör det också"

Foto: Ebba Vikström

VARFÖR VÄNTA?

Varför ska vi lära oss om HBTQ i skolan? När jag tog upp detta ämne i min förra klass så suckade nog minst hälften av dem när jag nämnde bokstäverna HBTQ. Förhoppningsvis är ni läsare inte lika less som dem på mitt tjat om allas rättigheter.

HBTQ står för homosexuell, bisexuell, transsexuell och queer. Detta är ett begrepp som används väldigt aktuellt i dagens samhälle så jag anser att alla ska veta vad det betyder. Varför ska vi då lära barn vid tidigare ålder om just HBTQ? Det finns riktigt små barn där ute som känner av att de är trans i väldigt ung ålder, men istället för att få en förklaring på vad som händer så tror de att det är fel på dem. Jag var ett sånt barn. Jag har blivit mobbad, fått mina saker stulna och blivit utfryst av tjejerna i mina första klasser. Detta började så tidigt som i 6-års och lärarna försökte nästan tvinga mig att leka med tjejerna. Jag minns att varje vecka så fick alla skriva in i en liten bok "nästa veckas mål"

och jag blev tillsagd att skriva "leka mer med tjejerna" varje gång. Under den tiden trivdes jag mer med killarna. Jag lekte, tänkte och såg på samma serier som dem men jag var så liten då så att jag inte förstod riktigt vad som hände. Senare fick jag lära mig själv om HBTQ och först då fattade jag allting. Då var jag 14 år, jag gick alltså 8 år utan en riktig förklaring. Den andra orsaken är att om en människa är okunnig om något blir hen osäker samt rädd och sen kan hen bygga upp en fobi, rent ut sagt ett hat.

Detta är något som vi alla nog har upplevt om vi tänker efter. Ett bra exempel till detta är mörkret, vi vet inte vad som finns bakom mörkret om vi inte kan se eller höra det. Detta sträcker sig tillbaka till urminnes tider när människan var gjord för att vara rädd för sånt som kunde skada oss. Det första intrycket av mörkret vi troligtvis fick som liten var obekvämheter och rädsla och

det finns även många vuxna som blir lika obekväma av mörkret. Samma sak kan hittas i homo- och transfobi. Om ett barn lär sig av föräldrarna att transpersoner är sjuka i huvudet och homosexuella är äckliga så kommer barnet ta lära av det och bygga upp ett hat mot HBTQ personer för att hen inte har någon annan information om dem. Detta händer även om ett barn inte har någon information alls, att hen blir obekvämd med något som hen inte vet någonting om. Om vi nu, idag, imorgon, gärna igår började lära ut om HBTQ tidigare än vad vi redan gör så kan vi minska hatet generation efter generation och göra livet lättare och tryggare för HBTQ personer. Alla ska ha rätten att känna sig hemma i sig själv, att få vara accepterad och förstådd. Hur ska vi göra detta? Jo, jag uppmanar alla ledare i skolvärlden att anställa föreläsare som kan utbilda Sveriges barn på ett enkelt och stabilt sätt om HBTQ. Det kan bli dyrt och krävande men det är en risk vi måste ta.

Kiran Smedkvist

ÅSSIT HAR KOLL, HAR DU?

1

H.B.T.Q är en akronym för homo-, bi-, transsexuella och queer, hämtat från engelskans LGBT. Till skillnad från det tidigare HBT har Queer kommit till under 2006.

2

Homosexualitet, från grekiskans "homoios" betydande "samma", är när två personer av samma kön attraheras av varandra sexuellt och/eller romantiskt.

3

Homosexualitet är troligtvis det vanligaste inom HBTQ och kan också finnas i djurriket.

4

Bisexualitet har många varianter, beroende på hur individen identifierar sig men enklast förklarat är att en bisexuell drags till båda könen.

5

Transsexualism är när personen ser sig själv som motsatsen till sitt biologiska kön.

6

Det mindre kända uttrycket queer har ännu inte fått någon officiell betydelse men används ofta som ett paraplybegrepp för sexuella minoriteter. Detta inkluderar bl.a. könsidentiteter som icke binär eller genderfluid och sexuella läggningar som pan- eller asexuell.

7

Den första porren som kom för över 3 000 år sedan innehåller både samkönade och skildkönade par.

8

Det finns ungefär 9 miljoner homosexuella par i USA, och ungefär 1 miljon barn är upp- vuxna med homosexuella föräldrar.

9

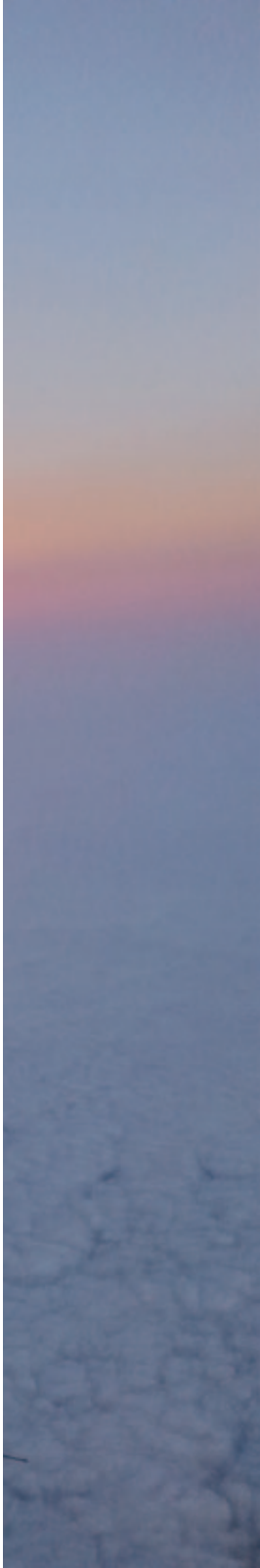
Forskare uppskattar att ungefär 5% av världens befolkning är homosexuella.

10

Färgerna i Prideflaggan står för sexualitet, liv, helande, sol, natur, konst, harmoni och ande. Gilbert Baker designade Prideflaggan i San Francisco 1978.

Text: Fanny Lindström & Sissela Höglund

Källor: rfsi.se/hbtq-fakta & factretriever.org/lgbt-facts

David står upp för sig själv och tycker stamning är viktigt att prata om.

ATT STAMMA SIG GENOM SKOLGÅNGEN

Många kanske tror att stamning inte är någonting som så många lider av för man hör det nästan ingenstans. Trots det så är det faktiskt cirka fem procent av Sveriges befolkning som stammar eller har stammat. En av dem är en elev som går här på Strömbackaskolan. Han heter David Pettersson, går andra året på el och energiprogrammet och har stammat hela sitt liv.

Skolan för David Pettersson har alltid varit tuff. När han gick i grundskolan blev han utsatt för mobbning och eleverna retade honom varje dag på grund av att han stammade. Han försökte säga till men lärarna gjorde ingenting för att motverka mobbningen. Det var några år som han inte pratade alls i skolan eftersom han visste att han skulle bli retad. När David började gymnasiet så hoppades han att allt skulle bli mycket bättre men där slutade det med att han hoppade av efter ett år.

En ny förändring
När han hade hoppat av efter första året så sökte han till el och energiprogrammet istället. Där tyckte han att bemötandet fortfarande inte var så bra mot honom, men den här gången så stod David upp för sig själv och var mer bestämd i vad han ville och tyckte. Han planerade in möten och logopeden har fått ringa till lärarna och berätta om hans problem.
- Det är väl det att man har blivit bättre på att ta tag i allting, det är bara det. Stam-

ningen sitter inte bara i talet. Man kan behöva blunda mitt i allt och i vissa bedömningar så är ögonkontakten en viktig del. När han började gå

Det har tagit tid att komma dit jag är idag

hos logopeden blev stamningen bättre och nu pratar han mycket mer än vad han gjorde för några år sedan.

Känner du att stamningen påverkar dig i vardagen?
- Jo det blir ju mycket att man tänker på det hela tiden. När man ska fråga någonting så blir det alltid att man funderar många gånger och så väntar man.

Viktigt att prata om
David menar att bemötandet ibland kan vara väldigt illa.
- Jag märkte direkt på mitt sommarjobb där jag skulle hjälpa andra att om någon frågade mig någonting och jag började stamma så gick de till någon annan på en gång.

När en person som inte stammar träffar någon som gör det kan det vara svårt att veta hur man ska bete sig. Särskilt när man ska prata med hen.
- Det man inte ska göra då är att avbryta och fylla i. Man ska verkligen försöka lyssna och hålla ögonkontakt så bra det bara går, säger David Petterson.

Därför vill han berätta om sin situation.
- Det är mer för att få folk att veta mer om stamning. Så att det inte behöver hända någon annan.

Finns det något du skulle vilja säga till andra som har problem med stamning?
- Det är ju att försöka ta kontakt med en logoped. Fara iväg på massa läger som finns, för skolan kan vara väldigt jobbig. Det finns hopp på vanliga ställen ändå!

Text & Foto: Kajsa Persson

Fanny tog sin dröm och gjorde den till verklighet.

ENSAM I BALI

Att fara och resa är det säkert många som drömmer om att göra, en weekend i London, gå på Kretas stränder, promenera på New Yorks gator. Eller som i Fanny Berglunds fall, surfa i Bali. En tanke som väldigt länge legat i bakhuvudet och som nu har blivit hennes verklighet.

De två månaderna Fanny, 21 år, spenderar utomlands börjar på ön Bali i Indonesien och sedan fortsätter hon sin resa mot Australien. Första staden hon tillbringade sin tid i var Ubud, en av Balis största turistorter och förknippas även med dans, musik, otrolig grönska och massor av kultur. Vi på Åssit har pratat

med Fanny för att ta reda på hennes drömäventyr.

Planeringen

- Jag har under något års tid velat resa men det har bara aldrig blivit av. Även detta år var resplanerna på väg att rinna ut i sanden, men eftersom jag börjar bli lite sugen på vidare studier nu efter något

års uppehåll bestämde jag mig för att åka iväg trots att jag inte hade sällskap. Det kändes lite som att det var nu eller aldrig. Självklart var inte detta någonting jag kom på under en natt utan något som utvecklades under en längre period. För ungefär ett år sedan hade jag nog inte ens tänkt tanken på att resa själv. Då man reser är

det viktigt att man läser på om platsen man ska till och om Bali står det att det är en trygg och säker plats för ensamresenärer. Det kändes som en bra första destination. Jag kan bara hålla med om detta än så länge, inte en enda gång hittills har jag känt mig otrygg.

Resan

Att promenera bland risfält, gå på marknad, ligga i hängmatta och äta fantastiskt god mat har blivit Fannys vardag nu för tiden. - Efter Ubud flög jag till Lombok lite spontant, vilket är Balis grannö. Där bodde jag med 4 andra tjejer, vilka jag kände en av dessa sedan tidigare. Lugna dagar med poolhäng bestod denna tid främst av. Efter det har jag befunnit mig i Canggu. Ett populärt område

där de flesta har en surfingbräda under armen och det ena caféet är coolare än det andra. Jag jobbar nu på att bli en av dessa surfdudes och befinner mig på ett surfcamp här. På surfcamp bor Fanny tillsammans med 48 andra personer i olika små hus med gemensamt TV-rum och pool. Tillsammans försöker de lära sig grunderna i att surfa, självklart hade Fanny förväntat sig att det skulle vara svårt, men att surfa på Balis stora vågor visade sig vara ytterligare en tuff utmaning

Tips och råd

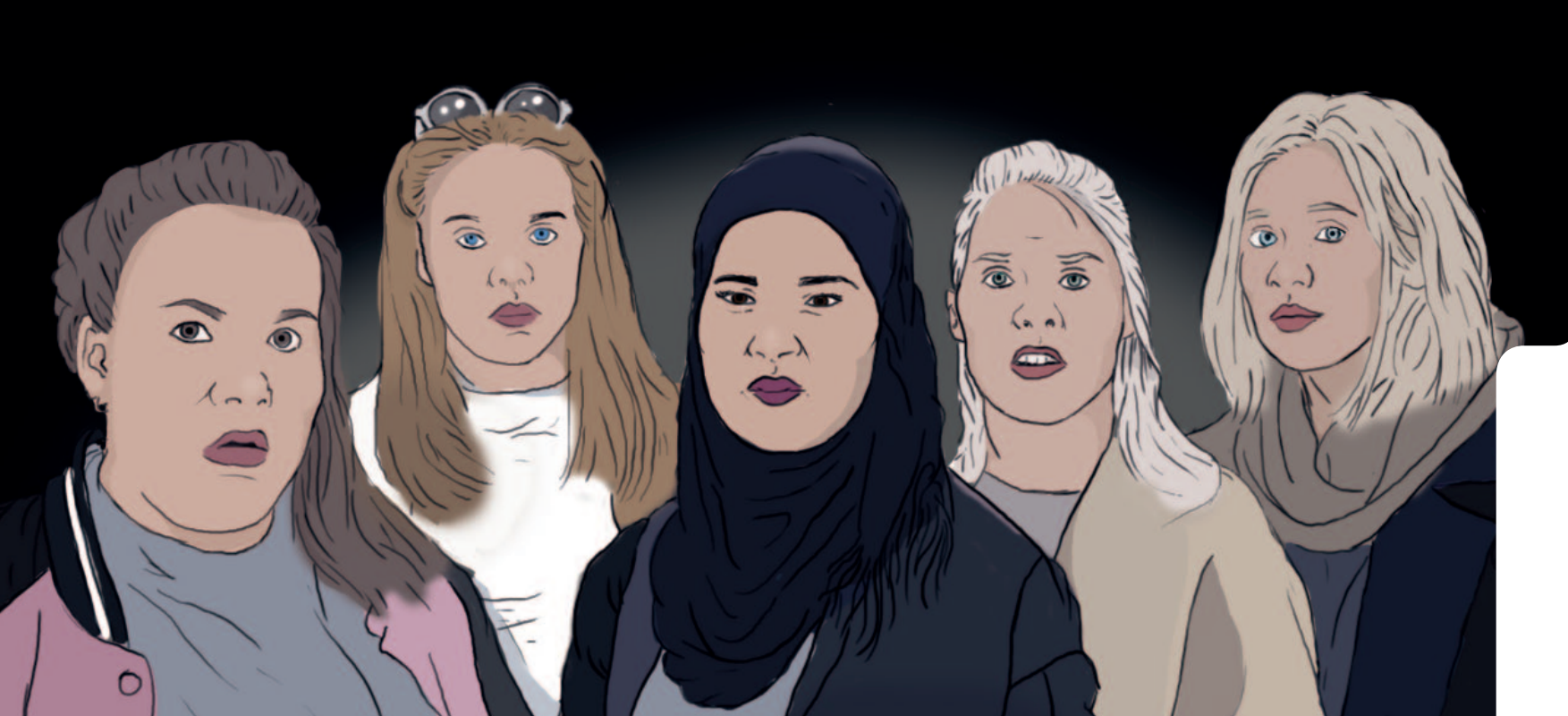
För det första ska du inte tänka så mycket då du bokar resan. Lyssnar du på alla 'om' och 'men' som din hjärna hittar på kommer din resa förmodligen aldrig bli av. Man måste

självklart ha en del sunt förnuft när man reser själv, men inte mycket mer än om du åker två eller fler. Var inte orolig att du ska bli helt ensam, du kommer säkert inte var den enda som reser ensam eller är från Skandinavien och absolut inte den enda turisten på Bali. På sin resa har Fanny träffat många nya vänner och hon har upptäckt att hon kan göra så mycket mer än vad hon först anat. Många du berättar om dina resplaner för kommer förmodligen reagera med att höja på ögonbrynen och ifrågasätta om du verkligen ska åka ensam. Att de är rädda och inte skulle våga betyder dock inte att du inte gör det. Prata istället med dom som reagerar med att säga "coolt att du drar ensam".

Text: Ebba Vikström
Foto: Privat

Om du vill läsa mer om Fannys äventyr i Bali och Australien kan du titta in och följa hennes blogg på nouw.com/fannybe.

SKAM-tjejerna kom att bli stora ikoner för unga tjejer runt om i världen.

SKAM – BARA EN TREND?

Vi snackar om den norska serien som tog Norden, och kanske hela världen med storm i höstas. I vår släpptes säsong fyra med en ny huvudperson.

Varje säsong har en egen huvudperson från kretsarna på den norska gymnasieskolan Hartvig Nissene skole och i den senaste säsongen får vi följa med Skam-tjejernas starkaste person: Sana.

Tjeigänget har alltid hamnat i fokus och blivit stora förebilder, förutom i säsong tre då vi tittare får följa Isaks vardag.

Serien håller en hög igenkänningsfaktor och har blivit hyllad för hur lite filtrerad den är, den skulle likväl kunna vara plockad ur flera gymnasieelevers liv idag. Studentfirande, förhållanden, bråk, utanförskap, alkohol, droger, sex, svek, tredjeklasskillarna och ätstörning är några teman

som tas upp.

I höstas var de flesta bänkade framför NRK:s serie. Skam blev så mycket mer än en serie, det växte till att bli fester och mode. Det hölls Skam-fester på nattklubbar, klädbutiker släppte kollektioner med seriens citat och norska ord tryckt på tröjor och det var inne att prata norska. Frågan är: lever det kvar idag? Skulle folk fortfarande gå ut i en tröja som det står "Drittsekk" på?

Webbtidningen Café har gjort en mätning via Googles mätinstrument vilket visade att intresset vid premiären av säsong fyra är mycket lägre än de tidigare säsongernas pilotavsnitt. Vad tycker egentligen Strömbackas elever om SKAM?

Vad tycker du om den norska serien?

Vanessa Hacker, 19 år, ES3A

- Jag har sett Skam men inte den senaste, fjärde, säsongen. Först skulle säsongen inte sändas i Sverige så då visste jag inte var jag skulle se den och nu har jag inte haft tid. Det känns dock som om de borde slutat efter tredje säsongen.

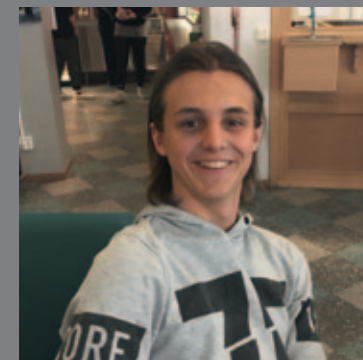
Charlie Persson, 16 år, SA1A

- Jag har sett några avsnitt från första säsongen. Det var bra en stund, men hypen förstörde det hela. Många överdrev att det var så bra. Jag kommer inte att fortsätta se eller börja se säsong fyra.

Amanda Berggren, 19 år, BA3C

- Serien är jättebra! Min favoritsäsong är tvåan eller trean. Den fjärde säsongen är lite sämre, men ska fortsätta se den. Jag tror Skam-hypen dött ut för att man var tvungen vänta på den här säsongen.

David Nilsson, 18 år, SA2C

- Skam är intressant eftersom det avspeglar verkligheten på ett överdrivet sätt. Säsong tre är bäst, Isak och Even är så fina. Jag ser fjärde säsongen, det är kul att se hur livet kan se ut för någon med ett annat ursprung. Jag ska selvfølgelig fortsätta snacka norska.

Kajsa delar med sig av hennes tips och tricks inför ett lyckat maraton.

42 KILOMETER RUNT STOCKHOLM

Bara två veckor kvar innan den stora dagen. Kajsa Persson, 17 år från Piteå, ska genomföra en stor utmaning. Den 3:e juni ska hon nämligen springa 4,2 mil runt Stockholms gator. Och hon som inte ens tyckte om att springa.

Kajsa hade aldrig tänkt på att genomföra ett maraton innan. Det hela hände väldigt spontant berättar hon. För ungefär ett år sedan fick hennes mamma en galen idé. Hon ville springa Stockholm Marathon.

- Jag vet inte vad som hände och plötsligt var jag också anmäld. Vi pratade om det och sa "Jamen gud vad kul, gud vad intressant" och nu är vi här idag med en månad kvar. Men det känns bra nu, säger Kajsa och skrattar.

Resan fram till idag har inte varit enkel. Brist på motivation och sjukdom har stoppat henne från att nå sin fulla potential som löpare.

- Jag var ganska omotiverad ett tag. Sedan när jag väl fick upp motivationen blev jag sjuk i

ungefär två veckor och då tappade jag drivkraften igen. Jag hade velat ha mer vilja att träna nu på slutet men jag känner mig ändå taggad inför det som väntar.

Kajsa verkar glad och förväntansfull när jag pratar med henne. Hon skrattar flera gånger och spekulerar fritt i hur hon tror att det kommer att gå.

- Det kommer antagligen att gå. Men bra vet jag inte. Det blir säkert skitjobbigt de tre sista milen, men jag tror att det kommer att vara en häftig upplevelse att göra och när jag springer in i mål kommer det säkert vara värt det.

Vi på Åssit-redaktionen önskar Kajsa lycka till!

Text & Foto: Emma Fjällström

Kajsas 5 marathon-tips

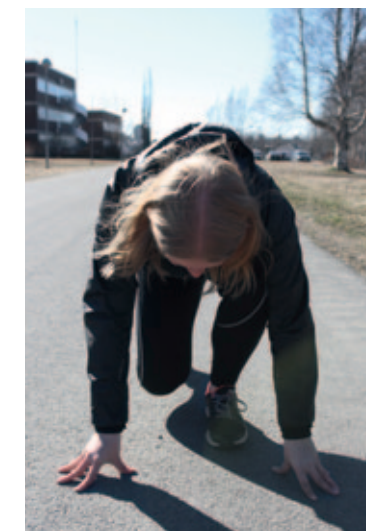
1 Träna långt i förväg. Det blir tufft att bara träna i slutet.

2 Ha bra skor! Gå helst till en sko specialist och köp löparskor som är anpassade för just din fot.

3 När du springer loppet stanna på varje vätskestopp. Fyll på med energi, även om du har flyt.

4 Vila hela veckan innan maratonet. Ät inte heller nya maträtter och experimentera inte. Ät det du brukar äta. Det kan bli komplikationer i magen om man äter något man inte ätit förut, och det vill du inte riskera.

5 Ta inte ut dig i början av loppet. Du ska kunna hålla samma takt hela tiden och blir du trött gå ett tag och börja sedan löpa igen.

Bra skor är en förutsättning för att lyckas med ett långlopp som Stockholm Marathon.

Mojtaba Alizadeh tycker att vi elever bör vara mer öppna för dem.

FLYKTING I SVERIGE

Tillsammans med sin syster flydde Mojtaba Alizadeh till Sverige från Afghanistan. Från ett land där det sker attacker dagligen, till ett land som anses vara bland det säkraste i världen, men också från landet där deras familj och vänner fortfarande lever, till ett land där de inte känner någon alls.

Mojtaba är 18 år, snart 19. Han går på Strömbackaskolan och bor på Havsbadet, han har gjort det snart i ett och ett halvt år. Likt andra ungdomar drömmer Mojtaba om att få studera vidare. Han är alltså som vilken svensk ungdom som helst, enda skillnaden är att han flydde hit.

Ett och ett halvt år har gått sedan Mojtaba och hans syster kom till Sverige, tillsammans flydde de från misären i Afghanistan. De påbörjade sin flykt från Afghanistan för cirka tre år sedan genom att ta sig till Iran. Där bodde de i ungefär ett år innan de med hjälp av smugglare tog sig till Turkiet, sedan vidare genom ett antal europeiska länder tills de äntligen, via Danmark, hamnade i Sverige. Flykten hit var påfrestande, dels på grund av de långa gångsträckorna, bilsträckorna och båtferderna men också på grund av saknaden av sin familj. Mojtabas familj bor fortfarande kvar i Afghanistan och möjligheten att kontakta dem finns tyvärr inte. Det är alltså väldigt länge sedan han hade någon form av kontakt med sin familj.

- På nätterna ligger jag och tänker på dem, det är jobbigt, säger Mojtaba.

Livet i Afghanistan

Konflikten i Afghanistan pågår fortfarande och situationen är så pass allvarlig att folk flyr än idag. Landet skakas dagligen av attacker, bombningar och elände. Det finns enstaka dagar, menar Mojtaba, där man utan att bli utsatt för attacker, kan vakna, gå till skolan, gå hem, vara med familjen och sedan gå och lägga sig. En sådan trivial sak som att gå ut och ta en promenad, är ingenting som man kan ta för givet, faran finns alltid där.

Sverige

Att komma till ett främmande land och behöva anpassa sig till en helt ny kultur är inte lätt. Att dessutom behöva lära sig ett helt nytt språk är

ännu jobbigare. Mojtaba trivs dock i Piteå, han tycker att vi svenskar är snälla och är tacksam för den hjälp som han har fått av skolan och de vänner som han har skaffat här. Trots att han trivs så känner han dock en ovisshet. Migrationsverket har fortfarande inte gett Mojtaba ett beslut kring hans framtid här i Sverige.

- Jag har väntat länge nu, men Migrationsverket säger ingenting. Jag vet inte om jag kommer få stanna här i Sverige eller inte. Det är tråkigt, säger han. Mojtaba säger att han känner sig välkommen av lärarna här på skolan men tyvärr har han nästan ingen kontakt med eleverna. Han känner också att det finns en slags "barriär" mellan de utländska och de svenskfödda eleverna. Ett exempel på detta är i matsalen, han tycker att det är tråkigt att ingen vågar sätta sig med eleverna från språkinstruktionen. Man vågar inte heller sätta sig bredvid de svenska eleverna, eftersom att man tror att de inte vill sitta med en.

Vi står på samma sida

Efter dådet i Stockholm den 7 april, så är många oroliga över vad som händer härnäst. Mojtaba blev ledsen när han hörde om vad som hade hänt. I Afghanistan så upplevde han ett flertal liknande attacker och flydde för att komma undan just detta. Mojtaba, tillsammans med de andra flyktingarna, är på samma sida som det svenska folket och det hoppas han att vi förstår.

Han avslutar intervjun med att säga, - Vi kommer från Afghanistan och från terror och attacker till Sverige för att vi vill leva bra, vi vill inte attackera, terrorisera eller bomba någon. Jag hoppas att de andra flyktingarna inte gör några dumma saker. Det är tråkigt att det finns fördomar mot oss flyktingar. Om vi hade velat attackera någon hade vi stannat kvar i Afghanistan.

Text: Oskar Sundström Foto: Sissela Höglund

ATT SKAPA SIG ETT NAMN I MEDIA

Idol-Jesper, som hamnade på en femte plats i fjolårets säsong av Idol, berättar för Åssit om hela resan, hur man skapar sig ett namn och om sitt utmattningssyndrom.

Text: Agnes Hansius Foto: Emelie Tullnär & Agnes Johansson

Idag har Jesper Pettersson ett studieuppehåll och flyttat tillbaka till Linköping för att vara närmare Stockholm, men tidigare har han gått längs Piteås gator, då han pluggade på Musikhögskolan. Idol gjorde han "som en kul grej", han trodde aldrig att han skulle komma så långt.

- Till en början var jag jättetaggad, men efter några fredagar blev det samma schema hela tiden. Man får aldrig vila och man saknar sin familj, men vi var ett bra gäng i år, säger stjärnan.

Inga intriger

Årets topp 12 var så bra kompisar att juryn och produktionen fick det svårt. När juryn dissade någon blev alla deltagarna sura, och produktionen hade inga bråk eller intriger att skvallra om. Trots stöttande deltagare slog kritiken hårt ibland, även hos glada Jesper vi såg i TV-rutan.

- Jag brydde mig inte så mycket om dålig kritik, men i en fredagsfinals reklam-paus satt jag och grät. Sedan droppade jag Clear Eyes i ögonen och körde på igen.

Det hände kanske två gånger, men jag tror man behöver den känslomässiga ventilen, erkänner Jesper.

Viktigt att synas

Jesper skapade en strategi som skulle få honom att synas och höras, då det bidrar till tittarnas uppfattning. Den före detta Idol-deltagaren har alltså många knep på hur man träder fram i media, något som gjorde

Vad är personligt men inte privat?

honom så folkär som han blev.

- Ta reda på vem du är och vilka egenskaper du har som är unika. I de nöjesgrejer som jag oftast gör, vill man ha någon som säger något tokigt. Så i början tänkte jag glad och tokig. Tänk på vad det ger dig!

Personlig, inte privat

Deltagaren Charlie hamnade på en tredje plats i Idol-säsongen, till skillnad från Greg som åkte ut mycket tidigare. Jesper tror det berodde på hur väl de tog sin an medietrymme. Charlie var

Jesper Pettersson berättar hur man ska tänka när man skapar och blir sitt egna varumärke.

medietränad sedan liten på grund av kända föräldrar medan Greg inte släppte in någon.

- Du måste tänka: vad är personligt men inte privat? Oavsett om du vill vara känd på YouTube eller på något annat ställe, folk tröttnar om man är för vanlig. Det behöver dock inte vara någon snyfthistoria om någon som dött, man kan bjuda på roliga saker, tipsar Jesper.

- Bestäm ditt personliga jag och ta fram dina spex-sidor.

Hans största utmaning var trots allt inte att skapa och bli sitt varumärke. Utan det var hans utbrändhet, Jesper var utmattningsdeprimerad och åter än idag antidepressiv medicin.

- Jag jobbar fortfarande med det, det gäller att känna efter

och parera när symptomen kommer tillbaka. Allt började med att jag fick problem med rösten och stressade över det, sedan kom en ekonomisk stress och det blev den utlösande faktorn. Jag landade aldrig, berättar han.

Melodifestivalen en dröm

Jesper skulle inte vilja delta i Idol en till säsong, men han vill fortsätta synas i TV. Taktiken under Idol med att skapa sig ett namn och stärka vissa sidor av hans personlighet verkade gå hem hos folket, för han fick både mycket TV tid och kom långt i säsongen. Det lär alltså knappast bli sista gången vi ser honom.

- Jag vill ställa upp i Melodifestivalen, det är en dröm för mig!

Text: Fanny Lindström Foto: Agnes Hansius

ÅRETS BALARRANGÖRER

Linnea Nyman har jobbat med balens sponsring och Alva Hansius har varit kommitténs ordförande.

Studentbalen "Golden Globe" närmar sig och allt måste vara på topp. Vi har pratat med årets balkommitté om hur det varit att arrangera balen.

Sedan i oktober har årets balkommitté planerat för att skapa den bästa balen någonsin. I år har kommittén bestått av åtta stycken sista-årselever från Strömbackaskolan och Älvsbyns gymnasium. Med några ändringar jämfört med tidigare år, ser gänget fram emot balen som äger rum 13 juni på Piteå Havsbud.

Hur tog ni reda på vad folk ville ha?

- Via en omröstning i årets officiella studentgrupp. Vi skrev upp saker som har hänt och varit tidigare år för att kolla vad deltagarna ville ha kvar och vad de ville ändra, berättar

tjejerna och fortsätter:

- Vi ville förnya balen och att få höra allas åsikter gjorde det enklare, men det blev också svårt att få ihop så att alla skulle få som de ville.

Frågorna eleverna kunde röstade mellan handlade bland annat om hur de ville sitta bordsvis, om bara treor skulle få gå på balen, plats, lokal och ett öppet fält med chans att skriva sina egna åsikter i.

Vilka borde gå med i nästa års kommitté?

- Alla som vill engagera sig och påverka för att få en bra och rolig bal. Det förenklar att vara ett gäng, särskilt vid biljettför-

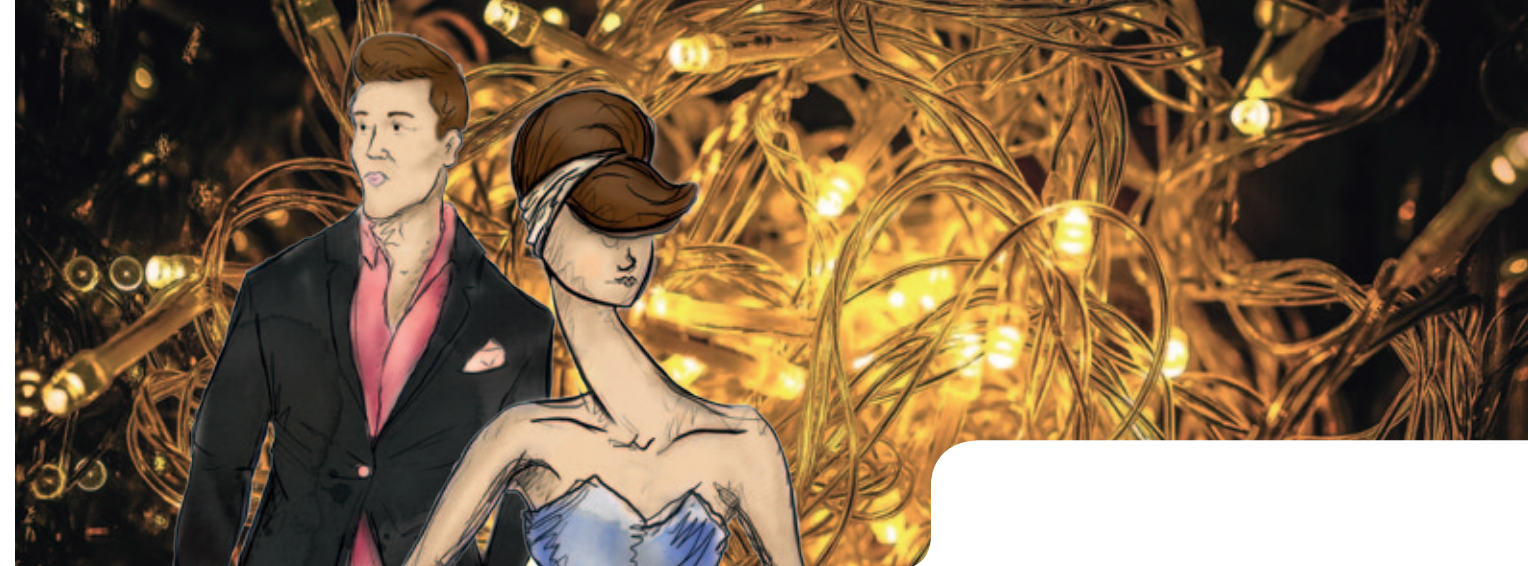
säljning och sådant.

Har ni något tips?

- Det är bäst att ni börjar i tid, tänk typ september, försök också värva elever som vill arrangera. Men mest av allt: ha roligt och tjafsa inte för då blir det ingen bra bal, säger kommitténs ordförande Alva Hansius.

Hur har det varit att sitta med i balkommittén?

- Stressigt, klurigt och roligt. Det ger en erfarenheter, och ett bra CV. Plus har vi haft jättekul tillsammans på mötena.

VI SPONSRAR STUDENTBALEN!

THE
**LOCAL
STORE**
15% på baloutfit

SİVS
UR & GULD

**CAU
+CO**

disp®

LYXX
HÅR PARFUMERI SPA

PT

ÅSSIT FINNS PÅ WWW
ÅSSITSTRÖMBACKA.SE